

XXV

Betænkning

over

Forslag til Lov om Anlæg og Drift af Sporveje i offentlige Gader og Beje.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 14de Februar 1894).

Udvalget er enigt om at anerkende Hensigtsmæssigheden af det Princip, som Lovforslaget indfører, at det for Fremtiden ikke er Indenrigsministeren, der bestemmer Betingelserne for et Sporvejsanlæg, men at dette overlades til Overenskomst mellem Koncessionsøgeren og vedkommende Kommune, dog under Ministerens Approbation.

Udvalget er endvidere enigt om, at der bør gives vedkommende Kommune Ret til ogsaa for Koncessionsens Udløb paa visse Betingelser at fordre sig Anlægget overdraget.

Og endelig er Udvalget enigt om, at der bør gives en Mulighed for at fortsætte Driften af de nuværende Sporveje ogsaa efter Enerettens Udløb.

Derimod har Enighed ikke kunnet opnaas i Udvalget om forskellige Enkeltheder.

Et Mindretal har saaledes ment, at den Ret, som § 2 giver en Bestyrelse til at overtage et Anlæg inden Enerettens Udløb, bør kunne udøves til enhver Tid, eftersom Koncessionshaveren faar fuld Erstatning, og har derfor stillet Vædringsforslaget Nr. 4. Flertallet anser det ikke for rigtigt at fravige Lovforslagets Begrænsning af 20 Aar,

eftersom den Erstatning, der skal ydes Koncessionshaveren, dog ikke kan omfatte den Fortjeneste, han kunde have haft ved at drive Anlægget i det stipulerede Tidsrum.

I de Koncessioner, der ere meddelte efter 1875, vil man finde Bestemmelser om Ordningen ved Udløbet af Koncessionerne, der omtrent svare til det, der er udtrykt i Vædringsforslag Nr. 9. Det Mindretal, som har stillet det nævnte Vædringsforslag, har anset det for rigtigt, at disse Bestemmelser optoges som obligatoriske i Lovforslaget, medens Flertallet har fundet det heldigere, at Ordningen af Forholdet ved Koncessionsens Udløb overlodes til Overenskomst mellem Kommuner og Koncessionshavere, saaledes som dette udtales i § 1.

Det Tilfælde, at en Sporvej berører flere Kommuner, har Udvalget anset det for heldigst at omtale i en selvstændig Paragraf, og i den Anledning stillet Vædringsforslag Nr. 10. I det første Stykke omtales det Tilfælde, at Uenigheden mellem de flere Kommuner fremkommer allerede, naar Koncessionen søges, og Udvalget har da anset det for hensigtsmæssigt, at Spørgsmaalet prøves af vedkommende Minister. Der kunde tænkes